

:: Glasilo »Katoliške akcije« za ::
kamniško in moravško dekanijo

Prezvzišenemu nadškofu dr. Antonu B. Jegliču v slovo

Odšli ste od nas — v sveto samoto. Govorili boste z Najvišjim — kolikor možno nemoteno. Veliko imate povedati ljubemu Gospodu Bogu! Tudi naše zadeve boste priporočali Troedinemu . . . In zadeve vesoljne Cerkve. Vemo, da boste z ljubeznijo čuli nad nami vsemi; nad vso Slovenijo, nad vso Jugoslavijo bodo plavale Vaše molitve, prevzvišeni, ljubljenec božjega Srca! — — —

Težko, težko smo se ločili, nad dva in trideset let ste nam bili najvišji duhovni vzgojitelj in oče!

Veliko, veliko ste dali našemu slovenskemu narodu iz bogate zakladnice duha in srca! Hoteli ste postati

vse vsem, vreden sobrat svetim in slavnim prednikom v apostolskem delu. In zato ste bili deležni tudi križa Gospodovega, na tihem ste često pili iz keliha trpljenja. Tudi slovo od ljubljene Vam vladikovine je bila vdana prostovoljna žrtev . . . Najvišji naj Vas ohrani čilega in duševno mladostnega kakor doslej! Vaš zgled in Vaša dela naj nas dvigajo in užigajo z ljubeznijo do svete Cerkve!

Posvečene so vezi duhovne ljubavi. O, vemo: tudi za nas boste govorili z milim Zveličarjem v sveti tihoti . . . Ohraniti hočemo v srcu Vaše očetovske besede! In po njih živeti —!

P. E. B.

Pozdrav

novemu višjemu pastirju ljubljanske škofije

Prezvzišeni škof in knez, doktor Gregorij! Ljubo in drago nam je Vaše ime — kakor nam je milo in drago ime Vašega neposrednega predhodnika . . . Znana nam je Vaša učenost in modrost, znana Vaša gorečnost za Boga in sveto Cerkev, gorečnost za reševanje duš, znana nam je Vaša delavna ljubezen do vernega ljudstva, znana Vaša vdanost do narodne države. —

Prelepe darove Vam je naklonilo dobrotno nebo, plemenite naravne lastnosti. Kolika pa je množina milosti v svetem svečenstvu! In nazadnje: prejeli ste polnost novozakonskega mašništva v veličastnem škofov-

skem posvečenju! Katoliškim krščencem boste delili Svetega Duha za duhovno vojskovanje. Mladeniče, pripravne in pripravljene za oltarsko službo, boste posvečevali v katoliške mašnike! Vi boste vodili duhovnike in po njih verno ljudstvo naše.

Veselimo se Vaših naravnih zmožnosti. Najvišji naj Vas ohrani krepke in zdrave za mnogovrstno delo! — Veselimo se, da se je nad Vas razlilo bogastvo milosti nebeških! Jedrnato kratko je Vaše geslo in globoko pomenljivo . . . Gospod Jezus bo z Vami, in mi, duhovniki ter ljudstvo, Vam hočemo izkazovati pokorščino, vdanost in ljubav! —

P. E. B.

„Križa teža in plačilo“

Geslo novega škofa ljubljanskega prevzvišenega gospoda dr. Gregorja Rožmana.

Ob nastopu duhovnega vladanja si vsak sveti oče papež, pa tudi vsak škof izberejo pomenljiv izrek, kratko geslo, ki naj velja kot načrt za dušno pastirsko delo. Geslo našega novega škofa se glasi v latinščini: »Crucis pondus et praemium« t. j. »Križa teža in plačilo«.

Teža križa, breme križa! — Križ je obseg truda, prizadevanja, skrbi in trpljenja. Vsak križ teži dušo kakor breme. Božji zveličar govori o teži vsakega posameznega dneva, o bremenu stanovskih dolžnosti.

So starosti, so poklici, ki nalagajo veliko odgovornost, so službe, ki neizmerno mnogo terjajo od človeka. Nadzorstvo nad drugimi, skrb za mnoge. Kako težka je skrb za duše! Saj že skrb za časni blagor nalaga dan za dnem breme pazljivosti, iskanja, razmišljanja, prizadevanja. Gospodarji in gospodinje, starši, učitelji, vzgojitelji, predstojniki, vsi, ki naj vodijo in vladajo druge, vsi ti, ako so dobri in če hočejo biti vestni v izpolnjevanju dolžnosti, vsi čutijo težo in breme križa! Trpljenje, razočaranje, skrb je njih delež . . . In kolikor višji je kdo, tem večja je križeva teža. »Crucis pondus . . .«

S tem geslom so naš novi višji pastir izrazili lepo in pomenljivo, da se zavedajo velike odgovornosti svoje vzvišene službe. Pripravljeni so, žrtvovati se in trpeti, da bi bile rešene duše izročeni jim vernikom, pripravljeni so trpeti in žrtvovati se iz ljubezni do božjega Zveličarja, iz ljubezni do Kristusa Križanega! — — —

Saj postanemo podobni Kristusu zlasti po trpeči in požrtvovalni ljubezni, ki je tudi delavna obremen!

Na križ bi moral biti pripravljen vsak kristjan - katoličan, posebno pa še vsakdo, kdor hoče apostolsko delovati — naj bo duhovnik ali neduhovnik ...

Toda trpljenja, žrtev, skrbi se boji slabotna narava človeška! Vsako trpljenje je bridko, saj v tem je del njegovega bistva. Trpljenje tudi ni smoter, poslednji namen, pač pa sredstvo v dosego zadnjega namena, imenitno in potrebno sredstvo zveličanja, začetni pogoj čednostnega življenja ... Križ vodi do veličastnega smotra v nebesih, križ pripravlja in zagotavlja plačilo, plačilo v véliki večnosti: blaženo gledanje, izobilje čiste duhovne radosti — — —

Ne samo breme, ne samo teža križa, ampak tudi plačilo. »Et praemium!« Na plačilo pri Gospodu v nebesih se ne samo smemo, temveč tudi moramo ozirati in sicer zato, da se ne zgrudimo pod križevno težo, pod bremenom preizkušenj, ali pa, če se zgrudimo, da zopet vstanemo. V luči nebeških resnic se nam odkrije globok pomen v d a n e g a trpljenja! —

Gospod ne terja od nas, da bi bili brezcutni, topi, brez vsakega čustva. Ne! Pač pa, da potrpiamo brez godr-

njanja in mrzke nevolje. »Trpim, toda hočem trpeti, iz ljubezni do bližnjega, iz ljubezni do duš — zaradi Tebe, o Gospod!« — — —

V sveti Cerkvi ostanejo prejšnje

duhovne dobrine poleg novih; zraven gesla našega novega prevzvišenega škofa naj prebiva v duši tudi v bodoče vzklik: »Pridi k nam tvoje kraljestvo ...!«

P. E. B.

Ali prejšnji ali novi Sokol?

Vprašanje in prošnja na kr. bansko upravo dravske banovine.

Dne 17. avgusta je Sokolsko društvo v Domžalah praznovalo svojo 25 letnico. K slovesnosti je vabilo tudi s plakati, ki so se glasili takole:

Sokolsko društvo kraljevine Jugoslavije v Domžalah

proslavi svojo
25 LETNICO

v nedeljo, dne 17. avgusta 1930
i. t. d.

Potem so v naslovu »Sokolsko društvo kraljevine Jugoslavije« označbo »kraljevine Jugoslavije« prelepili, tako, da je ostalo samo »Sokolsko društvo«. Iz tega sledi, da se smatra Sokol v Domžalah za prejšnjega Sokola.

Spominjamo se, da je kr. banska

uprava lansko jesen po oficiozni agenciji Avala naznanila, da je prepovedano pisati, da bi bil novi Sokol kraljevine Jugoslavije nadaljevanje prejšnjega Sokola, ker je Sokol kralj. Jugoslavije povsem nova skupna organizacija.

Zato vprašamo kr. bansko upravo, ali ji je znan slučaj 25 letnice domžalskega Sokola in zakaj so neposredne oblasti to obletnico dovolile?

Prosimo, da kr. banska uprava ta slučaj javnosti pojasni, tiste pa, ki so nepravilno ravnali in tako povzročili ogorčenje prebivalstva, kaznuje. Mi pa kot glasilo Katoliške akcije odločno odsvetujemo vstop v tako sokolsko društvo, ki obhaja letos več kot enoletnico obstoja, ker se samo ne smatra za Sokola kraljevine Jugoslavije.

Prosimo tudi škofijsko cerkveno oblast, da se zavzame za to zadevo, ker vlada v vrstah zavedne katoliške javnosti velika nejevolja.

Kako je pred vašo cerkvijo?

V GROBLJAH

O razmerah pred našo cerkvijo je g. misijonar Oceppek že izčrpno poročal. Dodamo samo nekatere malenkosti. Opazili smo, da še vedno nekaj fantov ostaja med božjo službo izven cerkvene ograje in se glasno pogovarja. So to redno isti trije ali štirje, zato sramota ne pade kar počez na naše fante. »Tisti trije ali štirje« so bili že ponovno vljudno opozorjeni. Je pa ž njimi kakor z živino na paši. Če jo zavrneš, pa se ne postaviš na prepovedano mesto, se vrne prav kmalu nazaj. Šele udarci z bičem pomagajo za daljši čas. Zato bomo morali tudi mi nekaj podobnega izvesti za naše neolikance. Zdi se, da tisto, kakor pravi sv. pismo: »Naši očetje so vas z biči, mi vas bomo pa s škorpionji.« To mislimo tako, da jih bomo v prihodnje temeljito osramotili na licu mesta vpricho ostale množice. Nikar naj ne mislijo, da tega ne znamo storiti. Saj nas je sram. Sram toliko bolj, ker pade mučnost tudi na njih starše, katerih pač ne maramo žaliti, ako store od svoje strani vse potrebno. Zavest pa, da imamo opraviti tudi z neolikanimi in brezsravnimi ljudmi, in da s preganjanjem posnemamo Kristusa, ki je z bičem pregnal kri-

čače iz predtemplja, nam zamenja čut sramu s ponosno odločnostjo za čast hiše božje. Tudi naj bodo pripravljene zadevni obiskovalci prostora pred našo cerkvijo, da jih bomo s polnim imenom objavili v »Našem listu«.

Ne bo veljal izgovor, da je že bil pri sv. maši. Če je že bil, potem naj ostane doma ali gre drugam, toda med službo božjo ostajati in se pogovarjati zunaj cerkve ni dovoljeno.

Prosimo tudi druge cenjene obiskovalce naše cerkve, da nam pri tem pomagajo in tudi sami opozorijo in če treba osramotijo take kalilce službe božje.

Apostolstvo mož

IV.

Apostolstvo mož je organizacija lepega verskega zgleda naših mož in fantov. Kdor pristopi v to organizacijo, namreč ne pristopi samo zaradi sebe in svojega gotovejšega izveličanja, marveč tudi radi lepega zgleda in verske pobude svojim in bližnjim: »Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela in hvalijo vašega očeta, ki je v nebesih.«

Apostoli so tako učili prve kristjane in le-ti so njih nauk izvrstno razumeli. S ponižno in stanovitno molitvijo pa z vsakdanjim ali vsaj z nedeljskim sv. obhajilom so v veri tako napredovali, da so verskega navdušenja prekipevali in da je neustrašeni verski zgled prvih 120 učencev na prvo binkoštno nedeljo Nove Zaveze pomagal, da je še tisti dan bilo pridobljenih za Kristusa Boga do 3000 samih moških.

Zlasti je pa bila kri nad 10 milijonov krščanskih mučencev seme nepreglednih množic kristjanov, dokler si ni sila krščanske veroizpovedi pod Konstantinom priborila državljansko svobodo.

Iz tega vsi lahko spoznamo, kako je v organiziranem krščanskem verskem zgledu neodoljiva socialna duhovna sila, ki blagodejno upliva na bližnjo in daljnjo okolico in je prav zato tudi socialna dolžnost vernikov.

Res je pa, če hočemo pridobivati za Krista-Boga moške, moramo stopiti na plan z versko organizacijo mož in fantov.

Pokojni dunajski apostol, jezuit p. Abel je v tem oziru izrekel pomembne besede: En možki pri obhajilni mizi upliva na možki svet toliko kot 30 žensk!

To je občutil že marsikateri dušni pastir, ko je n. pr. na dan prvega sv.

obhajila videl, kako so prihajale matere s hčerkami in sinovi in je končno zapazil še kakšnega uglednega, postavnega očeta pri obhajilni mizi poleg sina prvoobhajanca. Takrat se je spomnil sv. Pavla, ki si je želel verske pobude od gorečih rimskih mož kristjanov.

Zenske, tako splošno mislimo vsi, so že rojene za pobožnost in na njihove lepe zglede smo se navadili, ali verski zgled moškega nas gane.

Pa ako se tak lep prizor — oče poleg sina pri obhajilni mizi — tudi kasneje večkrat obnavlja; ako večkrat na leto vidiš poleg šoli odraslega dečka tudi njegovega očeta, poleg postavnega mladeniča osivelega odličnjaka, ki je njegov oče, se ti milo stori in sam ne veš, koga bi bolj blagroval, ali takega sina, ali pa takega očeta in njegovo družino.

Takšni versko lepi in močni zglede najkrepkeje pospešujejo versko pravno življenje v dotični družini sami, pa tudi v sosesčini in po celi duhovniji.

Na tem temelju sloni apostolstvo mož in fantov, ki se v tej duhovni organizaciji z moško besedo zavežejo, da bodo prihajali k skupnemu mesečnemu sv. obhajilu.

Ob takih skupnih sv. obhajilih neka tajna verska sila prevzame in presune vse udeležence in končno dozori v nepremagljivo versko nevstrašnost, ki Boga med nami, Jezusa Kristusa ljubi iz globine moškega srca in to brez strahu in brez sramu.

Takšna skupna obhajila delujejo zlasti na one može in fante, ki stojijo ob strani; ki niso maloverni pač pa malodušni iz napačnega strahu pred ljudmi in jih malo po malo pritegne, da še oni pristopijo in v družbi z nevstrašenimi še sami store, česar bi si drugače ne upali.

Posebno pa mladeniči izvršujejo v družbi svojih očetov in drugih najuglednejših možakov duhovnije, česar sami ne bi zmogli.

Tak organizirani lepi zgled mož in fantov kar sam po sebi potegne h Kristu cele duhovnije moški naraščaj in po 7 letih je v taki župniji mladina od 14—21 leta krščanska v duhu in resnici.

V Belgiji je bilo po 25 letih organizacije apostolstva mož in fantov: 80 tisoč fantov in nad 100.000 mož; v Nemčiji pred vojno do 300.000.

Blagor jim, ako bodo vztrajali do konca, zakaj rešili bodo sebe in svoje in z lepim zgledom bodo postali soresitelji neštetim tovarišem.

Kar je bilo mogoče drugod, ne more biti nemogoče pri nas.

Možje in fante! Stopite v apostolstvo mož, katero vam nudi v teh časih verskega pohujšanja in organiziranega pohujševanja sv. Cerkev ko rešilni čoln iz svoje neporušne in nepoptopne ladje v pomoč. Dr. Fr. Knavs.

Kaj nam govori Gospod v septem.

Duhovni šopek

iz nedeljskih evangelijskih v septembru.

1. NEDELJA

(Jezus ozdravi deset gobavcev.)

Od desetih ozdravljenecv se je le eden vrnil, da se je zahvalil Jezusu, dočim se ostali niso zmenili za svojo dolžnost. Ali nismo morda tudi mi na las podobni tem slednjim? Prosimo in trkamo na vrata božje dobrotljivosti, a ko smo prejeli zaproseno, se kaj rado zgodi, da niti ne mislimo na to, da bi Bogu dali čast in priznali, da smo od njega prejeli vse dobrote. Dobe se na primer kristjani, ki v vseh mogočih potrebah naročajo sv. maše, nikdar se pa ne domislijo, da bi naročili kako sv. mašo tudi v zahvalo ker so bili v kaki važni zadevi uslišani. Ne pozabimo, da si z nehvaležnostjo ali z opuščanjem zahvale, velikokrat zapiramo pot do novih dobrot. Praviloma naj bi ravnali, kadar kaj prosimo, tako: najprej izrecimo Bogu zahvalo za vse do tedaj prejete dobrote in šele nato mu v vsej ponižnosti predložimo svoje prošnje. Pregovor pravi: zahvala je nova prošnja.

2. NEDELJA

(O božji previdnosti.)

V težkih časih, ki jih preživljamo, hočemo znova poživiti vero v božjo previdnost. Nič se na svetu ne zgodi brez božje volje ali brez božjega pripuščenja. Greha Bog noče, pač pa ga pripusti in to zato, ker je tako mogočen, da more tudi iz hudega dobro storiti (Sv. Avg.) Ker ima Bog tudi pri svojih pripuščenjih najsvetejše namene, ga moramo tudi v tem hvalliti, četudi vidimo n. pr. da pri tem včasih dobe premoč brezbožni (n. pr. v Rusiji!), da trpi vera in da se mnogo duš pogubi. Nič takega se ne bi zgodilo, če ne bi Bog pripustil in če ne bi vedel, da je bolje, to pripustiti kot zabraniti. Četudi moramo žalovati zaradi hudega, ki se godi, vendar mora biti naša žalost umerjena, ker moramo trdno verovati, da more Bog vse zlo ozdraviti in nam iz njega pripraviti velike dobrote.

3. NEDELJA

(Jezus obudi mladeniča v Najmu.)

Malo preskušanj je za človeško srce tako težkih kot za mater zguba sina edinca, kakršen zgled nam stavi pred oči današnji evangelij. Kaj je bolj naravno kot da je mati ob pogrebu svojega sina pretakala bridke solze! Če nas zadene kaka velika bol ali nesreča, ne sramujmo se solzá, saj se po njih — kakor uči sv. Tomaž — notranja bol nekako razlije na zunaj, tako da človek, ki se je izjokal, lažje

prenaša težek udarec kot oni, ki zadržuje svoje solze. A ohraniti moramo udanost v voljo božjo. Sicer Bog ne zahteva — kakor uči isti sv. Tomaž —, da bi nesrečo, ki nas je zadela, želeli samo na sebi, zahteva pa da se ne upiramo njegovi najsvetejši volji, ki ima le naše dobro pred očmi. »Tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu, njim, ki so po njegovem sklepu poklicani.« (Rim 8, 28.)

4. NEDELJA

(Jezus ozdravi vodeničnega.)

Posvečevati moramo Gospodov dan, ne sicer v smislu zahtev brezsrčnih farizejev, ampak po navodilih sv. Cerkev. Praznovanje nedelj in praznikov je toplomer, ki kaže versko stanje v župniji. Gorje tistemu, ki brez zadostnega vzroka ob takih dneh opušča sv. mašo in opravlja hlapčevska dela! Župnik sv. Vianej je rekel: Če bi vprašal tiste, ki ob nedeljah delajo: no, kaj ste storili?, bi mi ne mogli nihče drugega odgovoriti, kakor: prodal sem svojo dušo hudiču, križal sem svojega Zveličarja, delal sem za pekel. Če vidim koga, je dejal isti svetnik, v nedeljo voziti po polju, se mi zdi, kakor da se pelje s svojo dušo v pekel. — Kaj pa popoldanska služba božja ali se je udeležuješ, če ti je sploh mogoče? Ali pa najdeš vselej kak izgovor, da se ji le odtegneš? Morda ti je enkrat prevročje, drugič premrzlo, potem deževno, ali pa prelepo, da se ti zdi škoda časa za cerkev in greš rajši v prasto naravo. Tvoja duša pa pri tem hira in hira na pomanjkanju božje besede in molitve. Kakršna tvoja nedelja, taka tvoja smrt, taka tvoja večnost!

Nesreča z motornim kolesom

DOMŽALE. Umril je g. Janko Seršen, absolvent srednje tehnične šole. Ponesrečil se je v torek okoli 6 zjutraj. Pri kovaču v Dragomlju je stal konj na cesti, ko so drugega kovali. V zadnjem trenutku, ko je prišel motor, se je konj splašil in Janko je priletel v štango pri vozu. Umril je 30. avgusta doma radi notranjega krvavenja. Skromen, tih je bil Janko. Le učenje in delo je poznal. Odlično je napredoval v šoli, med počitnicami pa je prijel za zidarsko lopato, pomagal očetu pri delu med delavci, ki so ga tako ljubili. Za Joškom Adamičem, ki se je ponesrečil pred leti, je doletela nesreča našega Jankota. Belo cvetje mladosti se je vsulo, grob je zazijal. Pa naš Janko živi novo, lepše življenje, sprejel ga je Gospod, ki ga je prijel za roko in mu rekel: Mladenič, rečem ti, vstani! Da vstal je Janko, čista, skromna duša in šel za Njim, ki je življenje in vstajenje. Ljubi Bog, ki je najboljši tolažnik, ki ve, zakaj je vzel Jankota, naj vas tolaži, dragi domači!

Dijaški sestanek v Grobljah 2 našega razgledišča

kvarnem vplivu. Dijak ima pri širjenju dobrega čtiva veliko vlogo, dijak naj zapira pot slabim časnikom, ki se tako nersramno spozablajo nad vsem, kar je našemu zdravemu ljudstvu najbolj sveto. Sprožili smo nekaj misli in načrtov za bodoče počitnice, da se nas zbere še več, da sklenemo vrsto, da potegnemo za seboj tudi omahljivce da ostanemo sami zvesti temu, za kar se sedaj navdušujemo. Lepa udeležba nam jamči za to. Odzvali so se

tudi tisti, ki se v šolo vozijo, saj so ti še najbolj izpostavljeni nevarnostim.

Dogovorili smo se za izlet, ki smo ga napravili teden pozneje na Veliko planino. Veliko jih je šlo prvič. Prišli so tudi naši kamniški tovariši, ki jih v Grobljah še ni bilo. Med veselimi pomenkovanjem in razlaganjem raznih zanimivosti (n. pr. slik pri Sv. Primožu) nam je minil čas. Eni so jo mahnil domov, korajžnejši pa so naredili daljšo turo proti Ojstrici in Planjavi. - Začeli smo, sedaj nadaljujmo!

OBČNI ZBOR

Kamniško prosvetno okrožje ima svoj redni letni občni zbor v četrtek, 16. oktobra ob 3/4 3 popoldne. Zastopniki društev naj prineso pismeno poročilo o društvenem delovanju v preteklem poslovnem letu.

Zbrali smo se večinoma najmlajši, ki se doslej skoro nismo poznali. G. misijonar Ocepek in vsi drugi smo bili 12. avgusta prijetno iznenadeni, da je prihitelo toliko mladih študentov (čez 20) v prijazne Groblje, da se spoznamo, da se prijateljsko pomenimo, kako bi delali v našem kamniškem okraju. Bilo je nekaj kratkih referatov: Dijak in katoliška akcija, Dijak o počitnicah. G. Ocepek pa nam je bolj na široko povedal svoje misli in načrte, kako študent lahko priskoči na pomoč doma prosvetnemu društvu pri igrah, kako je lahko desna roka pri režiji, kako more spretno urediti naše po navadi tako malo urejene prosvetne knjižnice. Po vsakem referatu je bil prav živahen razgovor. Pomenili smo se o današnjem tisku, o njegovem koristnem in

KOMENDA. Gosp. urednik! V zadnji številki ste se pohvalili, da število bravcev »Našega lista« v poletni vročini kar nič ni hotelo pasti. No, pri nas je že julija nekoliko padlo, avgusta pa kar porazno globoko. Od 150 poslanih izvodov se je prodalo samo 90. Kaj je vzrok, da Komendčani ne segajo več tako po »Našem listu«, bi radi vedeli? Drugod so se bali vročine, da bo odganjala branje, pri nas pa opravlja to vročino, ki napravlja v srcu gorečnost za delo silno pomanjkanje vročine. Mislim dobro stvar. V začetku je hudo zagorelo. Komendčani so se kar trgali za »Naš list«. Pa se je izkazalo, da je bila le slama, ki je gorela. Hitro je pogorela, pa ni ostalo nič žerjavice, zato tudi ni več vročine v srcu, ni več gorečnosti. Taki smo. Vsako nedeljo je kje kakšna veselica. Za veselice pa smo zelo goreči. Tam sipljemo denar in se ga nam ne zdi nič škoda. En dinarček dati za »Naš list«, nak! škoda ga je. Taki smo. Pa nas pre naredite, če morete!

KAMNIK. Lep je nedeljski izlet v Kamnin v njegove prekrasne planine! Tujsko prometno društvo in vsi drugi merodajni faktorji tudi store svoje, pa še misel na 700 letnico Kamnika, — pa je vsa šutna in Glavni trg ob nedeljskih jutrih in večerih poln prihajajočih in poslavlajočih se izletnikov! Tudi za službo božjo je ugodno! Vsak izletnik se more udeležiti službe božje ob 9ih na šutni v farni cerkvi, kajti vlak, ki odpelje iz Ljubljane ob 7.46, pride še vedno pravočasno v Kamnik.

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Nadaljevanje.)

Gospod župnik pa je čakal na Jakov prihod — zastonj. Ni ga bilo. Ali ni hotel; morebiti mu pa ona niti povedala ni.

Sklenil je, da bo sam poiskal to svojo izgubljeno ovco in ji z modro in preudarno besedo pokazal pravo pot. Iskal ga je pri delu, na potu, Jaka pa se je izmikal stopinjam svojega dušnega pastirja, ki je zanj molil po besedah svojega visokega Vzornika: »Oče, odpusti mu, saj ne ve, kaj dela.«

Življenje pri Lavrinu pa je šlo navzdol. Njive so pogrešale gospodarja, travniki so se samo po sili obraščali, po gozdih je pela tuja sekira in žaga smrtno pesem košatim smrekam, hlevi so se praznili, veter je pihal skozi streho, zmerjanje in divja kletev sta nadomestovala jutranjo in večerno molitev.

VII.

V sodni dvorani v Kranju stasi stala nasproti Flodrov Jaka in Pohli-

nov Lojze. Jaka kot tožnik in svest si zmage, Lojze kot zatoženec in zločinec.

Izpovedala sta vsak po svoje, kakšen je bil dejanski stan tistega usodepolnega dne, ki ju je privedel v sodno dvorano. Obe ženi sta bili tudi povabljeni kot priči, pa sta se pač obe poslužili tistega paragrafa, ki pravi, da ženi ni treba pričati zoper svojega moža. Pohlina se je bala, da bi s kako neprevidno besedo Lojzeta še bolj ne počrnila in potlačila, Lavrinka je pa vedela, kaj jo čaka doma, če bo govorila resnico.

»Torej«, je začel povzemati gospod sodnik, »vi Alojzij Pohlina priznavate, da ste pretepli svojega soseda Flodrova Jaka in da ste mu prizadejali s tem občutne telesne bolečine?«

»Priznavam, gospod sodnik, samo prosim, sodite po milosti. Nisem storil tega nalašč. Branil sem se.«

Gospod sodnik je strogo molčal in ni dal nobenega odgovora na zadnjo pripombo. Mirno je začel narekovati Lojzetovo priznanje in tipke na pisalnem stroju so motile grobno tišino sodne dvorane.

»Sedaj pa vi, Flodrov Jaka, povej-

te, koliko zahtevate za svoje bolečine?« je nadaljeval sodnik.

Jaka je bil v sodnih dvoranah že precej domač in zato samozavestno pričel naštevati, koliko zahteva za prestane bolečine, koliko za zdravnik, koliko za izgubo zaslužka, pa spet koliko za zdravila in za bolniško postrežbo.

»O, moj Bog! Bajta bo šla! Kaj bo pa z nami, kaj bo z otroki!« je med Jakovimi zahtevami zastokala Pohlina.

»Tiho, žena!« je miril sodnik. Pustimo stranko, da bo mirno izpovedala, kaj in koliko zahteva.«

Pohlina je zajokala. Sodnik se ji je zdel trdosrčen. Kar nič nima usmiljenja. Kar mirno potrди vsako besedo, ki jo izreče Flodrov Jaka, ne mladi Lavrin.

Spet se je začelo narekovanje, spet je ropotal pisalni stroj in v njegovo neobčutno ropotanje je zdaj zdaj odjeknil vzdih mlade Pohlinke.

»Končano!« je slovesno potrđil sodnik konec obravnave. Dvignil se je iz svojega sodnega stola in pričel razlagati, kakšne vtise je on dobil iz poteka obravnave in iz pripovedovanja

Praznik Marijinega vnebovzetja — uradno za delavce ni praznični, ampak delovni dan! Gospod ravnatelj tovarne za železo »Titan« pa je dal letos svojim delavcem svobodno odločitev za delo ali za praznovanje: odredil je glasovanje! Hvala Bogu, izid glasovanja je bil presenetljiv: od približno 330 delavcev je glasovalo le 37 za delo, drugi pa vsi za praznovanje Marijinega dne! Preč, gospod dekan kamniški, Matej Rihar, je povedal ta izid na dan Marijinega vnebovzetja delavstvu in vsem vernikom s prižnice s pripombo, da so to povečini zelo ubogi delavci, ki jih pa izguba zaslužka ni ostrašila, ko je šlo za boljši zaslužek pri nebeški Gospej!

Dne 20. avg. 1930 je odšel iz Kamnika preč. g. P. Evstahij Berlec, O. F. M., blagi mož molitve in dela! Približno 15 let je živel v tukajšnjem frančiškanskem samostanu, ljubeznivo vodil mnogo duhovnikov in tudi laikov-meščanov po potu lepega duhovnega življenja, pomagal farni duhovščini pri dušnopastirskih opravilih, vodil domačo frančiškansko knjižnico, pisateljval in pesnikoval, pa še to naj omenim, v verzih pozdravljajal samostanske goste — pri vsakem kosilu in često ustvaril veselo razpoloženje — Bog mu bodi plačnik! — Tudi »Naš list« je poln njegovih misli in želja po lepem in dobrem: njegova podoba! Odšel je, pa ne bo pozabil na nas! »Če Vam morem kaj ustreči«, tako je govoril ob odhodu; »moj novi naslov je: Rocno pri Tacnu, frančiškanski hospic, pošta št. Vid nad Ljubljano!« Kakor bi hotel reči: jaz pa ostanem Vaš uslužni P. Evstahij!

Knjižnica društva »Kamnik« v Kamniku. Na občnem zboru društva »Kamnik« v Kamniku dne 20. avg. 1930. se je iz poročila go-

spodične knjižničarke pokazala nujna potreba po popularizaciji naše društvene knjižnice. Naša knjižnica, ki vendar šteje okrog 750 knjig in revij v lepem lokalu v društvenem domu sredi mesta Kamnika, je premalo poznana in obiskana! Člani, dijaki, prijatelji lepe in poštene knjige in revije, pridite, berite izposodite si na dom!

Knjižnica je odprta vsako nedeljo od 10. do 12. ure dop. — Vezani letniki »Časa«, »Dom in Sveta«, Mladike«, Mentorja« bodo pač zadovoljili vsakogar! — Dijaki, sezite po Jurčiču, Stritarju, Finžgarju, Cankarju! Vsi prijatelji lepe knjige, iskreno vabljeni!

PEČE. Mlaje od birme smo podrlji, jih primerno prežagali in spravili na kup, da se posuše in da jih jeseni peljemo na prodaj v Zagorje premogokopu. Denar se bo ves porabil za cerkev. Hvala našim fantom! Mlaje so postavljali in podirali, pa niti enega niso zapili, kakor je to po nekod navada. Hvalo zaslužijo tudi posestniki, ki so darovali v ta namen vsak po eno smreko, nekateri tudi po dve. Nobeden ni hotel izostati. Par mož je dalo namesto smreke po 100 Din. Tudi so fantje ob priliki zadnje poroke dar ženina v znesku 100 Din prinesli v župnišče. Tako se dela za cerkev! Vsa čast Pečanom — možem in fantom.

RADOMLJE. Radomljani zdaj nimajo duhovnika in vendar so naročili ravno toliko izvodov Našega lista. Vredno hvale!

GROBLJE. V Misijonišču je umrl 16. 8. misijonski brat Ivan Recek. Bil je umetni mizar in je napravil več oltarjev za nekatero samostanske kapele. Njegovo zadnje delo je bil glavni oltar sv. Cirila in Metoda za novo župno cerkev na Čukarici v Beogradu, za katerega je dala lavantinska ško-

obeh mož in konečno razglasil obsodbo:

»Gospod Pohlina Alojzij se je v svoji hiši samo branil pred vsiljivim Jakom Floder, zato je vsake kazni oproščen, tožnika pa, ki je s svojo vsiljivostjo napravil precej nepotrebne škode na sosedovi hiši in pa radi njegovega surovega nastopa nasproti domačim obsojam na tri tedne strogega zapora.«

»Kaj!« je zarjul vmes Jaka, »kaj, gospod sodnik! Kje je pa to kakšna pravica! Tepen biti in pa še zaprt zraven! Kje je pravica, pravim!?!«

»Mirno!« se je komaj premagoval sodnik. »Kakor sem že rekel, vam ponovim še enkrat: Če bi bili vi prišli v mojo hišo skozi okno, če bi vi meni okno razbili in če bi mi bili kol vrgli v hišo: ali mislite, da bi bil jaz vas mirno gledal! Morebiti bi vas bil še huje pritegnil, kakor je to storil vaš gospod sosed. Sicer pa moram pripomniti, da se zoper to rabsodbo lahko pritožite v Ljubljano. Sedaj pa mir besedi in nobenega ugovora več. Ječa je blizu, ječar tudi in je vsak čas pravljen, da vam ohladi prevročo kri.«

»Pritožil se bom,« je strastno ali vendar nekoliko bolj pohlevno pri-

pomnil Jaka. »Pritožil se bom. Do pravice moram priti. V Ljubljano!«

»Za danes ste opravili,« je odpustil sodnik obe stranki. Pred vrati pa je srečal že druge povablence, ki si iščejo svojega blagra in svoje sreče v večnih razporih in razdori in po sodnih dvoranah. Videlo se mu je: ni jih sprejel s posebnim veseljem. Pa kaj je hotel; služba je služba. In služba sodnikov ni baš prijetna.

Jaka je šel svojo jezo in žalost zalivat po kranjskih gostilnah. In povsod, kjer je hodil, je oznanjeval žalostno vest, da v Kranju na sodišču ni več pravice. Pomislite: tepen biti, bolan ležati skoro teden dni, toliko bolečin pretrpeti, ob zaslužku biti in zato še tri tedne zapora za nameček, nak, to ne more biti pravica.

Pohlina oba in Lavrinka so se vračali iz Kranja domov. Prva dva naravnost v Vodovlje, Lavrinka je šla domov, vzela je s seboj otroke in se podala na očetov dom. Zdelo se ji je, da bo tako bolj prav, kakor pa če doma čaka, da jo bo moževa pijanost najprvo prebudila iz mirnega spanja potem pa bi jo še pognala iz doma v temno hladno noč... (Se nadaljuje.)

Preden kupite

poletno blago za obleke i. t. d., si oglejte mojo zalogo, ki je tako razkošno opremljena z krasnimi vzorci, da si lahko vsak izbere brez truda in pomisleka. Kar je pa glavno: cene so tako NIZKE, da pri meni kupi vsak **MNOGO CENEJE**, kot kjerkoli drugod.

Priporočam Vam nakup blaga edino le pri meni, ako hočete imeti lepe obleke po nizkih cenah. Krasna izbira ravnokar došlih svilenih robcev; najnovejši vzorci. Izredno krasno blago za ženske plašče in moške površnike poldubelne. Surova in umetna svila, delene popline, vse v najlepši izbiri. Velika izbira moških srajc in posebna izbira še moških kravaf. Trpežni tisk in drugo cvirnato blago za ženske delavne obleke. Velika izbira hlačevine po posebno izjemnih cenah.

Stalna zaloga umetnih gnojil. Zaloga poljskih in vrtnih semen. Vedno v zalogi cement, stavbno železje, okovje za stavbe in pohišstvo. Velika izbira kuhinjske posode, porcelana, stekla i. t. d.

Vedno sveža špecerija, posebno fina moka, ki jo pri meni kupite v dno najceneje. Že sedaj opozarjam, da bom imel za veliko noč rozine radi velikega nakupa po prav izrednih cenah. To opozarjam radi tega, da ne bodete drugje za drag denar kupovali istega blaga.

Ker imam dobre trgovske zveze s prvovrstnimi tovarnami in proizvajalci, mi je omogočeno dati vse blago po prav izjemnih cenah

Za obilen nakup se najtopeje priporočam

J. MENART

trgovina

Domžale

fija 20 tisoč dinarjev. Ko je to res krasno delo dovršil, je popolnoma obnemogel, nevarno zbolel in po šestih tednih zelo mučne bolezni kljub zdravniški pomoči umrl. Pogreb skromnega tihega samostanskega brata je bil v ponedeljek 18. avgusta ob 9 ob obilni udeležbi samostanske družine in prijaznih okoličanov. V m. p.! Pevski zbor iz Grobelj je napravil v nedeljo 17. avg. z avtomobilom izlet v Savinjsko dolino na goro Oljko, kjer je pri službi božji prepeval, potem še naprej v Celje k Sv. Jožefu in na razvaline starodavnega celjskega gradu.

HOMEC. Meseca september in oktober sta na Homcu meseca cerkvenih slovesnosti. Na praznik rojstva M. B. je god farne patrone, drugi dan, 9. septembra, je celodnevno čiščenje presv. R. T., 21. sept. je kvaterna nedelja, ko se vrši na Homcu 4. večji shod. Od starodavnih časov so namreč 4 večji shodi na Homcu: 4. nedeljo po Veliki noči, na praznik presv. Trojice, na praznik rojstva M. B. in na kvaterno nedeljo, ko je obenem obletnica posvečenja župne cerkve (l. 1761), določena po posvečevalcu, prvem nadškofu goriškem grofu Karlu Attems.

Ob vseh praznikih je dvojna služba božja, ob 6 in ob 10 slovesna. Posebno slovesno se obhaja praznik sv. rožnega venca, prva nedelja v oktobru, ko pristopijo vsi farani kot udje bratovščine sv. rožnega venca k mizi Gospodovi, ker so za ta praznik dovoljeni župni cerkvi popolni porcijunkulski odpustki. Popoldne se vrši po rožnem vencu pridiga nato blagoslovljenje rožnih vencev, sveč, podob, svetinjic, kipcev in križev in nazadnje procesija bratovščine sv. rožnega venca, ki se je udeležila silna množica vernikov. — Kakor po drugih lepih krajih, se je otvorila tudi na Homcu letos počitniška kolonija otrok. Kolonijo vzdržuje in upravlja Slov. kršč. žen. zveza v Ljubljani po dveh voditeljicah, ki jima je izročena skrb za otroke. — Homec je za počitniško kolonijo posebno primeren kraj; s svojo prekrasno lego, z zdravim, čistim, podplaninskim zrakom, z zelenim smrekovim gozdom, je kakor nalašč do božje roke ustvarjen za razvedrilo, okrevališče in letovišče. Ko hodiš po idilični poti od župnišča proti cerkvi, ko te objame tišina smrekovega gaja na eni strani, na drugi se ti pa nudi diven razgled po celi Gorenjski, ko se ti nato razgrne pred očmi prekrasna slika — na desni strani kapelica Jezusovega Srca, na levi mogočno poslopje Društvenega doma, nekaj metrov nad njima pa lepa farna cerkev z visokim, vitkim stolpom, tedaj se ti res zdi, kakor da je ves Homec ena sama prelestna bajka, pravljica. Ni čuda, da otroci prekipevajo silnega veselja, ko letajo, skačejo, se igrajo in telovadijo v smrekovem gaju ali se kopljejo v Bistrici, ki teče onstran Homca.

»NAŠ LIST«

izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Letošnji prvi poskus počitniške kolonije se je jako dobro obnesel; zato je Slov. ženska zveza sklenila, da otvori kolonijo tudi drugo leto in jo še razširi.

Delavske pravice

Delavec mora poznati svoje pravice! Kako to? Povem v naslednjem dopisu, kako je nova socialno-politična doba poskrbela z zakonom za delavca, katere slabi liberalni red ni poznal. Zato se pa tudi nihče ni brigal ali razmere po obratih odgovarjajo zdravstvenim in nravnim zahtevam človeka.

Srce boli človeka, ko sliši: ta delavec je nevarno obolel, se poškodoval, ali ta delavka je umrla mlada za jetiko, katero si je nakopala v tovarni pri delu. Res je, da bolezen človek more dobiti pri vsakem delu, tudi na polju. Vendar pa vsakdanja skušnja potrjuje, da se jih več naleze bolezen v tovarni kot pri drugem delu. Zakaj?

Gotovo je kriva temu nezadostna hrana, dolga pot v tovarno, kamor pride z mokrimi čevlji v deževnem vremenu in ostane vseh osem ur v mokrem obuvalu, ker ne čuti, da se prehladi in tako naleze kal bolezni. Vendar pa ni vzrok bolezni vedno delavec ali delavka, ampak tudi podjetje.

Pravilnik o higijenskih in tehničnih odredbah v podjetjih našteva določbe o delavnih prostorih, o načinu njih gradnje, o čistosti, o zračenju, o varnosti pri delu itd. Pravilnik nalaga podjetniku dolžnost, da za vse te odredbe nosi tudi skrb in odgovornost. Zato je dobro, da delavec pozna dolžnosti podjetnika, ker so iste pravice delavca. In ravno zato hočem navesti nekatere dolžnosti podjetnikov, ki jih navaja zakon o zaščiti delavstva.

Lastniki podjetij so dolžni vzdrževati delavne prostore, stroje, orodje in material v takem stanju, da je zdravje in življenje delavcev zavarovano; njih dolžnost je, da skrb za zadostno razsvetlavo delavnic, jih vzdržujejo čiste, zračne in varne proti požaru; skrbeti morajo, da prostori za delavnice niso prenapolnjeni, enako tudi stanovanje. Ravno tako morajo skrbeti, da se vzdržuje v prostorih podjetja red in nravnost, zlasti če delajo moški in ženske skupaj. Dolžnost podjetnikov je, da niso okužene sirovine ali izdelano blago, tako da se s tem ne ogroža življenje in zdravje delavcev.

Zakon o zaščiti delavstva ima razen naštetih dolžnosti podjetnikov še druge varnostne odredbe, katere so v korist delavcem. Na nas delavcih pa je, da sami pazimo na svoje pravice. Tožbe, da se organi delavske zaščite n. pr. pri inspekciji dela, delavski zapupniki in delavske zbornice dovolj ne poganjajo za naše pravice, nam nič ne pomagajo. Pravica gre le čuječim.

GOSPODARJI,

ki popravljate svoje domove in prekrivate strehe ali zidate, kupujte najboljši cement dalmatinski in trboveljski, zarezno strešno opeko, Salonit in apno

pri

Ant. Stergar-ju

GOSPODINJE,

ako hočete svoje kuhinje opremiti z dobrim in svežim blagom, kupujte vse špecerijsko blago

pri

Ant. Stergar-ju

Vse vrste krmila za živino, otrobe, koruzo, oves dobite vedno

pri

Ant. Stergar-ju

VSI BARVAJTE S ČOPIČI,

laki in firneži ter suhimi in oljnatimi barvami, kupljenimi po ugodnih cenah

pri

Ant. Stergar-ju

DOBER ZASLUŽEK

se nudi starejšim ljudem in otrokom z nabiranjem zdravnih zelišč, korenin in lubja kakor: arnikovo, lipovo in bezgovo cvetje, podleskovo seme, jelenov jezik, pljučni, hrastov in planinski mah, voljčinovo, češminovo od palic in korenin ter krljikovo lubje, sladke koreninice, akonitove (vovkove) srčna moč korenine in ržene rožičke kupuje

Ant. Stergar

Kamnik

vsako množino
po najvišjih cenah.

Blago mora biti lepo suho in čisto.

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Spet v šolo!

Otroci! Počitnice so pri kraju. Šola se začne. Knjige skupaj zberite! Torbico na ramo in cekar v roko pa ajdimo v šolo. Mnogo lepega se boste naučili, kar boste vse pozneje v življenju dobro rabili. Saj vam je znan pregovor: Kar se bo Janezek naučil v šoli, to bo Janez pozneje znal v življenju. Kar takoj v začetku šolskega leta, prve dneve in tedne, se pogumno poprimite učenja. Vse druge misli odprite. Ne mislite med poukom v šoli, ali pri učenju doma na počitnice in na vse, kar ste delali. Striček upa, da se bodo vsi njegovi nečaki in nečakinje pridno učili in same odlične ređe dobili. Kajne, da bo tako!

Naši angelčki

Angelsko nedeljo obhajamo. Vsak otrok ima svojega angelčka, ki ga vodi, varuje, svari pred grehom in ga pripelje v sveti raj k ljubemu Bogu in Mariji. Otroci znate gotovo lepe molitve k angelu varihu. Saj ste se jih v šoli učili in jih tudi vsak dan molite. Danes vam pa še striček eno lepo molitvico k angelčku pove. Naučite se jo na pamet!

Bodi pozdravljen, angelček moj,
ker si me čuval zvesto nočoj.

V tvojem zavetju sladko sem spal,
zdrav se prebudil, radostno vstal.

Hudega branil vso si me noč,
bodi še danes meni v pomoč!

Varuj me zlobe, varuj nesreč,
da bodem Bogu ljubemu všeč!

Jezus, Marija, angelček moj,
prosim, bodite vedno z menoj!

Stričkova pošta

Anica Jesenšek, Peče, piše: »Lepo se Ti zahvalim, dragi striček, da si dal tiskati v »Naš list« mojo pesemco s katero sem škofa pozdravila. Pa so mi rekli gospod škof, da sem še zmiraj majhna, ne samo, da sem »majhna bila«. Pa četudi sem majhna, tisto Tvojo uganko si le upam uganiti. Veš, tisti S, pa številka 3, pa maček, pa mlatič, pa tisti ek, to vse se skupaj stisne in spreša in ožme in ven skoči: Striček Matiček. Prav si povedala, Anica! Zreb pa je vendar določil drugi dve za nagrado. Tebe pa drugičkrat. — Cedilnik Hedi, Rova. Praviš: Knjigo »Stric Jaka« pošljite na moj naslov. Ne boš zamerila. Ne morem. Gospod »Zreb« je določil Tvojo prijateljico Mihaelco. Pa skupaj berite! Hvala za planinske pozdrave! Tonček Lah, Zlato polje: Na počitnicah si. Drugače si pa menda v Ljubljani doma. Pa si se s stričkom v avtomobilu skupaj peljal, ko si šel na počitnice in tvoj bratec in tvoja mamica. Pa piši stričku, če je bilo res tako! Rebolj Alojzij, Česnjice:

Ti si pa tič! In tudi pesnik. Tvoja rešitev se glasi:

»Uganka —

to mi je bila zanka;

»Striček Matiček«

se skriva v kotichek.

Če le ni kje napaka,

dobim knjigo Stric Jaka!«

Napake ni bilo nikjer, pa vendar knjige nisi dobil, ker jo je gosp. »Zreb« drugim določil. Pa se še kaj oglasi! Do takrat pa pozdravljen! Frida Breznik, Ihan: Pesmica v zadnji številki se ti dopade. Pred 6 leti si tudi ti škofa pozdravljala. Samo nekoliko drugače. Praviš, naj si striček natakne očala, ko bo bral tvoje pismo, ker strčki navadno že malo vidijo. Imaš prav, Frida. Tudi striček Matiček nosi očala — že mnogo let. Zato pa piši vsako pismo stričku prav razločno! Marica Uršič: Nič ne poveš, kje si doma. Pa najbrž tam okoli Stranj. Tvoje težko pismo z dinarčki za misijone je striček prejel. Moli za pogančke in za strička! Cvetko Koritnik, Dob: Kdo ti je pa rekel, da je stričku tako ime, kot ti pišeš! Pravo njegovo ime je: Striček Matiček! Brigita Janc, Vodice: Pozdravljena v stričkovem Otroškem koticčku! Striček upa, da se boš dobro počutila in mnogo lepega naučila. Le pridno prebiraj kotichek! Anica, Pavlica in Tonči Ravnikar, Domžale: Pri Gospej Sveti ste bili in od tam poslali stričku pozdrave. Hvala! Pa Vam je znano, da je bilo tam nekda vse slovensko? Tam so Slovenci postavljali svoje vojvode. Ali ste videli knežji kamen?

Ugankarji. Skrivnostni napis v zadnjem

»Otroškem koticčku« je delal nekaterim preglavice. Vsi ga niso znali prebrati. Večina stričkovih malih nečakov in nečakinj ga je pa razrešila. Skrivnostni napis se glasi: »Striček Matiček«. Pravilnih rešitev je dobil striček 53. Nečak Anton Mušič iz Mengša celo piše: »Predragi striček, čudno si se začel podpisovati! Kaj bi rekli »poštni ljudje« v Domžalah, ko bi naenkrat imeli v rokah pismo s takimi znamenji! (Saj si nekoč omenil, da so tam zelo natančni!) Razhudili bi se gotovo in vsa Tvoja draga pisma bi pometali v koš!«

Pravilno so prebrali skrivnostni napis sledeči otroci: Oberwalder Maks in Kurt, Zinka in Francka Mlakar, Mici in Helenca Juvan, Oberwalder Ernest, Milica Gorenc, Stanko Ulepič, Slavica Ulepič, Bronica Brecljnik, Ulepič Zvonko, Kovač Minka in Janko, Francka Mazovec, Mira šmon, Janko Rahne, Anica Zabret, Pavel Ložar, Marjan Vodopivec, Cilka Habjan, Darinka Cotman, vsi iz Domžal; Kočar Kristina, Andrejka Katica in Mihaelca, Rova; Cedilnik Hedi in Frido, Vólčji potok; Tonček Žebovec, Franc Lah, Brigita Janc, Mici Pavlin, Bukovica; Koritnik Cvetko, Ivanka Vojska, Dob; Francka Koncilja, Topole; Anica Jesenšek, Peče; Ivan Pančur, Joško Kralj, Sr. Jarše; Letnar Alojzij, Homec; Fanči iz županjih njiv; Uršič Pepca, Kregarjevo; Marica Uršič; Frida Breznik, Ihan; Rebolj Alojzij, Česnjice; Ciril Nograšek, Moste; Kobil Bogdan, Kamnik; Ivan Ložar, Študa; Tonček Lah, Zlatopolje; Miha Vrhovnik, Mengeš; Ružica Habjan, Dole; Mušič Anton, Mengeš; šmon Anton, Domžale; Olgica Meršol, Dob; Mihaelca štipica, Podrečje; Minka Zalokar, Sr. Jarše; M. Močnik, Sp. Tuhinj; Rokavec Lovrenc, Mošenik pri Moravčah.

Ker je veliko pravilnih rešitev, je določil striček 2 nagradi. — Izzrebana sta bila in dobila knjigo »Stric Jaka«: Kovač Minka, Domžale in Andrejka Mihaelca, Rova. — Striček Vama čestita!

Kako je premeteni jež nabral jabolka za svoje mladiče.

„ECCLESIA“

ZAVOD ZA CERKVENO UMETNOST
LJUBLJANA, Prisojna ulica 5

Izdeluje: mašne plašče, pluvijale, dalmatike, velume, cerkveno perilo, zastave, monštrance, kelihe, ciborije, svečnike, lestence, umetniške nabožne slike ter vse, za notranjo opremo cerkve potrebne predmete.

Popravlja: vsakovrstna cerkvena oblačila, zastave, slike i. t. d. po najnižjih cenah. Pozlatitev in posrebitvev ali poniklanje metalnih predmetov izvršimo najsolidneje z garancijo. — Lastna pasarska delavnica. Lastna vezilnica in izdelovalnica paramentov, zastav, perila i. t. d. Zahtevajte cenik!

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebšine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi
vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA MI-
ZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIZJI CENI.

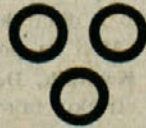
U G O D N A P R I L I K A Z A V A R Č E V A N J E !

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

Šutna, štev. 22,

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
PLAŠČE IN OBLEKE, SVILA
IN POLSVILA V RAZNIH
BARVAH IN VZORCIH, PE-
RILNI CEFIR, KAMBRIK, SI-
FINA BELA TKANINA, ŠI-
FON ZA PERILO IN PO-
STELJNO OPREMO. BLAGO
ZA ZASTORE, BRISAČE, FRO-
TIRKE, NAMIZNI PRTI IN
PRTIČI IN VSE VRSTE MA-
NUFAKTURNEGA BLAGA.

KADAR SI NABAVLJATE
BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
RILO, ZGLASITE SE ZANES-
LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC

„Pri škofu“

LJUBLJANA

Lingarjeva ulica 3

Pred Škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
PO NIZKIH IN SOLIDNIH
CENAH.

ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
SVRHO NAROČILA.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

MODNI KAMGARN, ŠPORTNI
SEVJOT, SUKNO, HLACEVI-
NA, BARZUN. IZGOTOVLJE-
NO PERILO: HLACE, SRAJ-
CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
STE NOGAVIC V RAZNIH
BARVAH. — RAZNE ODEJE,
FLANELASTE IN PREŠITE
I. T. D. VELIKA ZALOGA
SVILENI HIN POLSVILENIH
RUT I. T. D. I. T. D.

